

Publicație editată de Aquatim
An 10, nr. 101

Tiraj: 1000 exemplare

AQUAȘTIRI

www.aquatim.ro/aquaștiri

Din cuprins

*Inițiative Aquatim,
în Anul European al
Patrimoniului Cultural
Timișoara, pro-Uuire
Cape Town, sub amenințare
„Urșii polari”
O ramură inedită
de agricultură
Tunel subacvatic*

Investiții Aquatim pentru Timișoara și locuitorii ei, în 2017

În raportul companiei de apă către Primăria Timișoara sunt prezentate punctele cheie ale activității societății, în capitala județului, în anul 2017, în cifre și realizări semnificative.

Apa Timișoarei provine din două surse: circa 25% din foraje, situate în partea de est, sud-est și vest a orașului, și circa 75% din râul Bega. Volumul de apă facturat a fost de 18,5 milioane de metri cubi (la data de 30.11.2017). Timișorenii au consumat, în medie, 111 de litri de apă zilnic, pentru uz casnic.

În ce privește canalizarea, echipele de mentenanță au curățat, în anul 2017, 78 km de conducte de canalizare și peste 6.000 de receptori stradali de colectare a apei meteorice.

Investițiile realizate de Aquatim din surse proprii, anul trecut, au fost de 3,6 milioane lei. Societatea a investit din fonduri proprii, în Timișoara, peste 3 milioane de lei, pentru modernizarea rețelelor de apă și canalizare și mai mult de 500 de mii de lei pentru reparații.

Lucrările realizate la rețelele apă cuprind lucrări executate în regie proprie, cum ar fi reamplasarea căminelor de branșament și de racord pe domeniul public, și lucrări contractate cu firme specializate de construcții, pe străzile Grigore Alexandrescu (1,3 km), Spl. Nicolae Titulescu (1,9 km), un tronson cuprins între străzile Anton Bacalbașa și Ovidiu Cotruș (200m), în proiect fiind și extinderea rețelei pe str. Vasile Georgevici, Ovidiu Cotruș și Calea Șagului.

Lucrările la sistemul de canalizare au acoperit circa 1,4 km și au însumat 1,8 milioane de lei. Au fost reabilitate canalele și racordurile de pe străzile Salciei, Aleea Cascadei, Johann Sebastian Bach și Martir Remus Tăsală. De menționat aici sunt, însă, câteva soluții locale, implementate de Aquatim, pentru gestionarea debitelor mari de apă de ploaie în punctele „vulnerabile” ale orașului.

Cum a pregătit Aquatim pasajele Jiul și Popa Șapcă pentru a face față ploilor puternice

Lucrarea de modernizare a rețelei de canalizare în zona pasajului Jiul a fost executată în paralel cu cele ale Primăriei Timișoara, de lărgire a pasajului și reabilitare a utilităților de apă și canalizare de pe str. Jiul. Soluția de gestionare a apelor pluviale, propusă de Aquatim, va rezolva preluarea unor debite mari într-un timp scurt, evitând acumularea lor în zona pasajului. Apele pluviale scurse de pe carosabil vor fi preluate de stația de pompare, realizată de Primăria Timișoara, și transportate prin colectorul nou de pe strada Jiul, executat în 2016 de Aquatim, la o instalație de separare a hidrocarburilor și suspensiilor. După separare, apa pluvială va fi deversată în Bega. Anul trecut, Aquatim a finalizat execuția stației de separare subterană, de pe Splaiul Nicolae Titulescu, Investiția, susținută de Aquatim, din fonduri proprii, a costat 419.726 lei.

Pasajul CFR din zona străzii Popa Șapcă a fost un alt punct de pe agenda investițiilor Aquatim, prin care a fost propusă o soluție nouă de management al apelor pluviale, și anume un bazin tampon de retenție, stație de pompare și vane acționate electric (cu sistem de automatizare SCADA), pentru deversarea controlată în canalizare.

Bazinul de colectare a apelor pluviale din zona denivelată a pasajului CFR constă în două tuburi gigant, montate în paralel, având fiecare un diametru

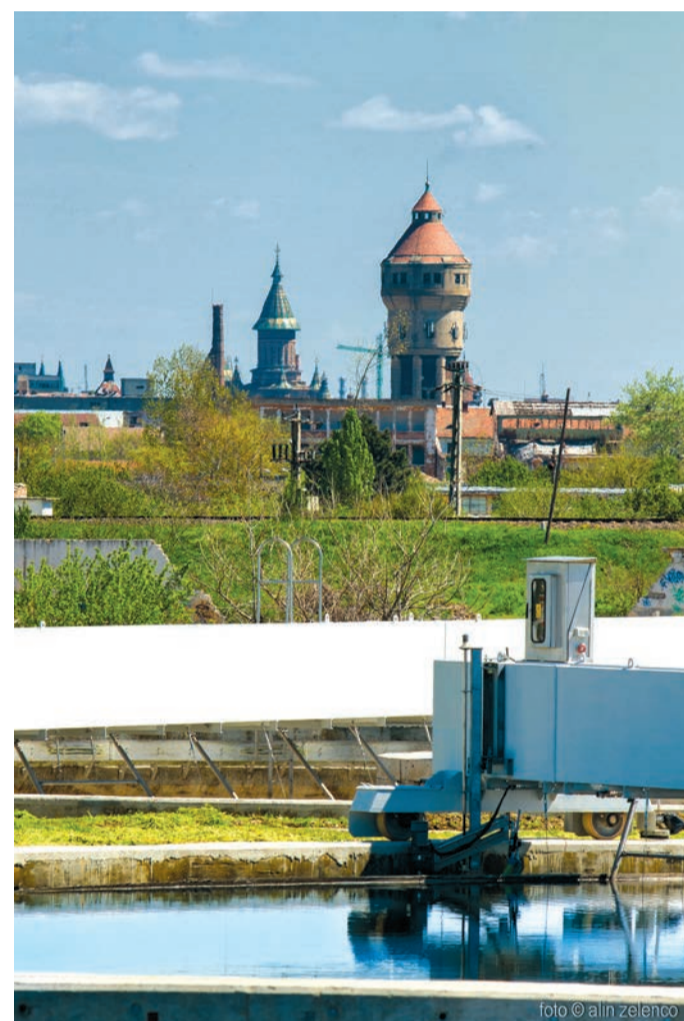

foto © alin zelenco

de 2 metri și lungime de 48 de metri. Acestea vor putea prelua până la 300 mc de apă, la intensități de ploaie peste limitele normale, și sunt amplasate pe strada Aristide Demetriade. Bazinul de retenție va putea fi golit controlat în colectorul de canalizare existent, printr-o stație de pompare, amplasată în imediata apropiere, tot o construcție îngropată, din poliester armat cu fibră de sticlă.

Inundarea pasajelor la averse deosebit de puternice, prin refularea canalizării, se produce la depășirea capacității conductelor. Ca orice sistem de canalizare, nici cel din Timișoara nu poate face față unor debite excepționale, peste capacitatea sa proiectată. Canalizarea Timișoarei, în lungime de peste 560 km, este unitară, adică preia laolaltă apa provenită din precipitații și cea uzată, provenită din gospodăria sau procese industriale.

Schimbările climatice au impus noi reguli de execuție pentru sistemele de canalizare, și anume separarea apei de ploaie de apa uzată menajeră. Realizarea integrală a unui sistem nou de canalizare într-un oraș de mărimea Timișoarei nu se pune în discuție, dar investițiile societății Aquatim, corelate cu cele ale municipalității, vor avea în vedere adaptarea la noile cerințe, prin realizarea unor soluții de gestionare a debitelor mari de apă de ploaie, vehiculate prin canalizare.

Loredana LEORDEAN

Bazin de retenție a apelor pluviale, cu eliberare controlată în canalizare, în zona pasajului Popa Șapcă. Foto: Aquatim

Timișoara, pro-Unire

Urmare a unui proces complex, început în 1858, pe data de 24 ianuarie 1859 a avut loc Unirea Principatelor Române sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza, cunoscută drept Mica Unire. Unii contestă acest termen, în condițiile în care evenimentul n-a fost unul mic deloc, el pregătind înfăptuirea statului național unitar român, de la 1918.

Unirea celor două principate a fost un proces bazat pe puternica apropiere culturală, de reținut fiind faptul că, în anul 1848, s-a realizat și uniunea vamală între Moldova și Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu.

Alexandru Ioan Cuza era ales domnitor în unanimitate, la 5 ianuarie 1859. Impusă sub o puternică presiune populară, cu deosebire la București, alegerea ca domn al Țării Românești a lui Cuza avea să-și găsească o confirmare deplină la marea manifestare prilejuită de sosirea alesului națiunii în capitala munteană.

Prin Constituția adoptată la 1 iulie 1866, Principatele Unite încep să se numească oficial România. La 1 Decembrie 1918 s-a înfăptuit Marea Unire, a Transilvaniei cu România, creându-se actualul stat.

Timișoara a marcat Unirea prin diverse evenimente, de la cele oficiale, până la cele culturale, inedite. În dimineața zilei de 24 ianuarie, la monumentul lui Alexandru Ioan Cuza, din fața sediului Inspectoratului Județean de Poliție Timiș, au avut loc manifestări dedicate Zilei Unirii Principatelor, cu alocuțiuni ale oficialităților, ceremonial militar-religios, depuneri de coroane la monumentul domnitorului.

În plan cultural, în seara Unirii, Opera Națională Timișoara a oferit un spectacol interesant, intitulat *Bal mascat*, de Giuseppe Verdi, interpretat integral în limba italiană și subtitrat în română. Pe scenă au urcat Orchestra, Corul și Ansamblul de balet ale Operei Naționale Române Timișoara. Conducerea muzicală i-a aparținut lui Victor Dumănescu, din Cluj-Napoca, iar regia artistică a fost asigurată de Frans Meewis, din Olanda.

C. RADOSAV

Cum să începi anul în forță? „Urșii polari” au o metodă teribilă

Un plonjon în apa rece ca gheața și, eventual, câteva ture de înot sunt, pentru surprinzător de mulți oameni, cel mai revigorant și entuziast mod de a începe anul.

Înotul în ape deschise are adepți peste tot în lume, iar printre iubitorii acestui sport sunt mulți pe care nu îi sperie deloc apele cu temperaturi sub 5 grade Celsius! Pentru aceștia există cluburi în care sportivii amatori se antrenează împreună și socializează, sau evenimente și competiții deschise tuturor și intrate în tradiția locului.

Clubul „urșilor polari” din Coney Island, New York, sărbătorește Anul Nou în tradiția proprie
Foto: www.cdn.newsday.com

Pasionații de „bălăceli” extreme, deseori numiți *polar bears*, adică urși polari, înfruntă provocarea și trăiesc mândria de fi reușit să își depășească limitele, dar și bucuria de a-și ajuta semenii. Competițiile, înotul liber sau simplele aruncări în apă din zilele reci de iarnă, sunt, de cele mai multe ori, legate de evenimente caritabile, fondurile strânse fiind donate în scopuri umanitare.

În Marea Britanie, înotul în ape reci este foarte popular. În dimineața zilei de Crăciun, londonezii vin, încă din 1864 (!), cu mic, cu mare, în Hyde Park pentru a asista la concursul de pe lacul Serpentine. Nu este o competiție pentru oricine, organizatorii sunt foarte stricți în această privință, fiind acceptați

doar membrii clubului *Serpentine Swimming*, unul dintre cele mai vechi din țară, și doar după o triere pe bază de experiență și participare la o serie de întreceri și antrenamente ale clubului. Cursa se desfășoară pe o distanță de 100 de yarzi (circa 90 m) și poartă, din 1904, numele unui celebru personaj de poveste – Peter Pan. Cupa Peter Pan a devenit, cel puțin în Marea Britanie, la fel de cunoscută precum băiatul care nu a vrut să crească mare niciodată.

„Urșii polari” sunt o specie răspândită, iar chiotele și strigătele lor de bucurie se aud în această

periodă a anului și de cealaltă parte a oceanului. De la câteva zeci până la o mie de oameni s-au adunat, de 1 ianuarie, pe plajele californiene din Huntington Beach, Hermosa Beach, San Clemente etc. pentru un tradițional început... proaspăt de an, cu o baie în ocean.

Baia rece tradițională de Anul Nou, din New York, are loc în Coney Island și poartă numele de *Polar Bear Plunge*. Clubul urșilor polari din Coney Island a fost fondat în 1903, iar membrii săi se întâlnesc (să înoate, bineînțeles!) în fiecare duminică, din

noiembrie până în aprilie. Tura de Anul Nou din 2018 a adunat câteva sute de curajoși, în condițiile în care temperatura aerului a fost de de minus 8 grade Celsius și a apei de 2 grade.

În orașul Shenyang din nord-estul Chinei, concursul tradițional de înot din 1 ianuarie a avut loc la o temperatură de minus 16 grade și a avut peste 200 de participanți, în timp ce în Toronto, evenimentul caritabil anual *Polar Bear Dip* a fost anulat, pentru prima dată în 13 ani, apa lacului Ontario fiind înghețată la mal. „Urșii polari” canadieni au reușit să adune, din 2005 până acum, 400.000 de dolari pentru acțiuni caritabile.

Loredana LEORDEAN

Cape Town, sub amenințare

21 aprilie: Ziua Zero în care sud-africanii rămân fără apă!

Administrația capitalei legislative a Africii de Sud, Cape Town, este într-o veritabilă panică, pentru că se află în proximitatea iminentă a rezervelor de apă zero! Hidrologii sud-africani au avansat și o dată neagră, 21 aprilie, zi în care orașul va fi secăt, căci nu va mai avea apă deloc. Cauza acestei situații critice este seceta severă care afectează, de luni bune, orașul. Cape Town ocupă al doilea loc în clasamentul celor mai mari aglomerații urbane din Africa de Sud și primește, în fiecare an, milioane de turiști.

Municipalitatea a luat deja măsuri stricte de raționalizare a apei, în hoteluri, unități administrative și private, a interzis săriturile în piscinele de pe întreg teritoriul orașului și amenință că va da în judecată persoanele private care consumă mai mult de 87 de litri de apă pe zi (consum propriu, plus igienă)! De asemenea, s-a hotărât ca instalațiile de desalinizare să lucreze la capacitate maximă. Companiile de apă folosesc drone și imagini din satelit pentru a descoperi scurgerile de apă cauzate de conducte sparte.

Conform statisticilor prezentate de către sud-africani, recent, un procent de doar 39% din totalul celor 3,5 milioane de locuitori din Cape Town a reușit să se încadreze în această limită... Declarațiile în acest sens sunt clare: „Consumul cotidian mediu de apă din Cape Town este încă prea mare, chiar a crescut de la 578 de milioane, la 618 milioane de litri pe zi”, a precizat primarul orașului, Patricia de Lille, anunțând că data la care va veni „Ziua Zero” a fost devansată cu 48 de ore.

După calcule, consumul zilnic de apă din Cape Town trebuie să fie mai mic de 500 de milioane de litri, pentru a amâna momentul în care apa nu va mai curge la robinetele din oraș.

În ultimele luni, nivelul apei acumulate în barajele care alimentează orașul a scăzut constant, atingând recent doar 28,7% din nivelul considerat obișnuit pentru această perioadă a verii australe, care este deosebit de caldă și de uscată.

Cape Town. Foto: www.publicdomainpictures.net

Întreaga Africă australă a suferit, în ultimii ani, din cauza unei secete foarte severe, agravată de El Nino, un fenomen meteorologic ciclic. Însă ploile abundente care au căzut în ultimele luni au permis majorității regiunilor din acea zonă să își refacă prețioasele rezerve de apă, mai puțin zona orașului Cape Town.

Potrivit informațiilor Organizației Mondiale a Sănătății, la nivel global, aproximativ 850 de milioane de oameni nu au acces la surse de apă potabilă.

C.R.

Inițiative Aquatim, în Anul European al Patrimoniului Cultural

Ce clădiri de patrimoniu industrial din Timișoara vor găzdui **activități educative și culturale** în 2018

2018 a fost declarat An European al Patrimoniului Cultural, iar activitățile și inițiativele dedicate descoperirii și explorării patrimoniului european, atât de către publicul larg, cât și de către profesioniști, sunt numeroase și diverse. Inițiativele și proiectele Aquatim, ce vizează o serie de clădiri de patrimoniu industrial, aflate în administrarea sa, se aliniază acestui scop.

Una dintre aceste clădiri este **fosta Uzina de Apă Industrială, construită în 1916** și aflată în conservare din 2006. În stare bună, cu utilajele originale păstrate, clădirea a fost amenajată în 2017 pentru a permite accesul publicului. În spațiul verde, ce aparține fostei uzine, a fost construit un centru educațional în aer liber, pentru copii între 5 și 12 ani, dornici să învețe cât mai multe despre apă, într-un mod cât mai distractiv cu putință. Centrul va fi deschis din primăvară până în toamnă, iar clădirea vechii uzine va putea fi vizitată în aceeași perioadă.

Timișorenii vor putea intra în atmosfera de adevărată „capsulă în timp” a sălii mașinilor și vor afla povestea apei industriale din Timișoara,

Sala mașinilor de la Uzina veche de Apă Industrială din Timișoara, o adevărată „capsulă în timp”. Foto: Mircea Pap

o istorie pierdută și astfel regăsită. Raportarea la istoria locală, la „rădăcini”, conștientizarea publicului asupra valorii patrimoniului, ca parte a identității culturale și a responsabilității ce revine comunității pentru păstrarea sa, este unul dintre argumentele cheie cu care proiectul a fost înscris, în toamna anului trecut, în cursa Premiilor Europa Nostra, cea mai înaltă distincție europeană în domeniul patrimoniului.

Un expert independent, numit de organizatori, a făcut recent o vizită uzinei de Apă Industrială, pentru evaluarea candidaturii. Rezultatele jurizării vor fi comunicate în luna aprilie, iar premiile se vor decerna în luna mai. 30 de realizări deosebite din domeniul patrimoniului vor fi premiate, în cadrul a patru categorii – conservare, cercetare, organizații și profesioniști dedicați domeniului și educație și conștientizare –, cea din urmă fiind cea vizată de proiectul timișorean.

Tot la început de an, Aquatim a înscris două clădiri de patrimoniu industrial în apelul național

de proiecte lansat de Institutul Național al Patrimoniului (INP) pentru atribuirea logo-ului „Anul European al Patrimoniului Cultural”. Este vorba de Uzina de Apă Industrială de pe strada Frederic Mistral și Uzina veche de Apă din Timișoara, de pe Calea Urseni. Ambele clădiri au fost proiectate de Laszlo Szekely și aparțin stilului Secession. Activități educative și culturale, pentru un public cu preponderență tânăr, sunt planificate în primăvara acestui an în aceste clădiri.

Aceste activități vin în pregătirea unui proiect amplu al societății Aquatim de reintroducere a fostelor stații de tratare și epurare într-un circuit cultural și educațional, în contextul câștigării titlului de Capitală Culturală a Europei în 2021. Cele două uzine vechi de apă și stația de epurare, situate în diferite locuri ale orașului, au o istorie de peste 100 de ani. Deși nefuncționale, ele se află într-o stare bună de conservare (atât clădirile, cât și spațiile verzi din jurul lor), iar ideea Aquatim de reintegrare a acestor spații industriale este de a le reda comunității prin înființarea unui Muzeu al Apei.

Logo-ul „Anul European al Patrimoniului Cultural” va fi atribuit acelor proiecte care se înscriu în obiectivele și prioritățile Anului European al Patrimoniului Cultural în cadrul căruia sunt promovate, în parteneriat cu Consiliul Europei, UNESCO și alte organizații de impact din domeniu – zece inițiative majore, conturate în jurul a patru obiective: angajament, sustenabilitate, protejare inovație, după cum se arată pe site-ul INP, coordonator național al Anului European al Patrimoniului Cultural în România.

L. LEORDEAN

Uzina de Apă Industrială Timișoara (1916), proiectată de Laszlo Szekely, clădire de patrimoniu industrial. Foto: Mircea Pap

De peste 60 de ani, o ramură inedită de **agricultură** face senzație

Roșii, salată verde sau morcovi, adică legume... **hidroponice!**

Greoaie doar în privința pronunției, agricultura hidroponică este șansa viitorului, după cum susțin unii, versus moartea gustului originar, în opinia tradiționaliștilor. Greu de dat verdicte categorice, nici nu ne propunem așa ceva. Procedeele utilizate în acest gen de agricultură sunt inedite și merită prezentate. Mai mult decât atât, ea prinde teren, cu avânt impresionant, pentru că rezultatele apar ca-n povești.

Ce este, de fapt, agricultura hidroponică? Activitatea presupune cultivarea alimentelor în vată minerală (și apă), și nu direct în pământ. Cu o vechime de peste 60 de ani, agricultura hidroponică este în ascensiune, mai ales datorită condițiilor meteorologice, acestea având impact direct în creșterea și dezvoltarea numeroaselor legume în condiții optime. În acest tip de procedeu, practic nu mai contează clima, precipitațiile, seceta sau calamitățile. Legumele cresc în spații special amenajate, ferite de... natură. Agricultorii nu se mai îngrijorează de lipsa ploii ori de abundența ei, plus că au nevoie de mai puține pesticide, erbicide sau fungicide. Având în vedere că pot controla artificial lungimea zilei și temperatura aerului, fermierii care practică agricultura hidroponică nu mai au nicio constrângere legată de anotimpuri: dacă vor, pot crește roșii în februarie și mazăre în august.

Agricultura hidroponică este una de înaltă tehnologie, în care momentul potrivit din an pentru plantarea semințelor în pământ, adăugarea fertilizatorului etc., sunt înlocuite cu creșterea și hrănirea lor în interior, sub lumini speciale, ce le încurajează dezvoltarea într-un mediu steril ce păstrează apa și nutrienții aproape de rădăcinile plantei, având temperatura și umiditatea controlate.

Pentru zonele cu resurse mici de apă, există și varianta *aquaponics*, definită drept miracol salvator. Acest tip de agricultură poate să producă și pește, pe lângă legume, folosind același sistem, cu doar o zecime din cantitatea de irigații din agricultura obișnuită. Cultura hidroponică a fost folosită și de azteci, dar a fost readusă la viață de profesorii de la Universitatea de Stat din Carolina de Nord.

Prima fermă comercială ce folosește această tehnologie este funcțională în Egipt și a fost înființată de către un absolvent al Universității din Insulele Virgine. Apa circulă prin bazine pline cu pești *tilapia*, apoi o parte din ea este filtrată și irigă tăvi uriașe, în care cresc legume. Ulterior, apa scursă ajunge la rădăcina măslinilor de la marginea fermei.

Agricultorii vizionari au încercat și insistă încă să dovedească faptul că hidroponica este o variantă

viabilă și că de pe o suprafață de 21.500 de metri pătrați, spre exemplu, vor putea recolta, anual, 24 de metri cubi de pește și 34 de metri cubi de legume!

Acest tip de agricultură are, însă, și dezavantaje, spre exemplu folosirea unor resurse energetice suplimentare pentru activitatea agricolă: electricitate pentru funcționarea pompelor, bani pentru întreținerea echipamentelor și hrana peștilor. În plus, cu aquaponics nu se pot cultiva toate legumele, pentru că peștii nu produc destul fosfor și potasiu. Pentru tomate și alte fructe, spre exemplu, este nevoie de fertilizatori suplimentari. Cultura hidroponică nu este ieftină. Amplasarea unui singur container costă în jur de 43.000 de dolari.

Ceea ce este important pentru toți cei interesați este faptul că acest tip de agricultură poate fi încercat de către fiecare dintre noi, în condițiile în care dispunem de un spațiu suficient de... experimentare.

Crenguța RADOSAV

Tunel subacvatic de 130 de kilometri

Am vizitat Estonia în 1999. Mi-a plăcut foarte mult, iar Tallinn, capitala, e un oraș splendid, fiind construit pe osatura unei vechi cetăți, refăcută, care arată excelent. Mica Estonie (nu avea și nu are două milioane de locuitori) a „decolat” din anii '90, din punct de vedere economic, iar investițiile scandinavilor, în primul rând ale finlandezilor, fiind unul dintre principalele motoare de... zbor. Nu doar pentru a investi veneau și vin finlandezii în fiecare weekend în cocheta țară baltică, ci și ca să-și astâmpere setea. Nu, nu cu apă; e suficientă și la ei și destul de ieftină. Băuturile alcoolice, în schimb, sunt inhibant de scumpe, așa că treceau și trec marea și sărbătoreau/sărbătorească ajungerea cu bine la țărul eston.

Între timp, relațiile dintre cele două țări s-au tot strâns, încât finlandezul Peter Vesterbacka, cel

care s-a ocupat de marketingul jocului Angry Birds, a anunțat că este necesară construirea unui tunel subacvatic între Helsinki și Tallinn. Acesta ar urma să aibă 130 de km și să lege, printr-o linie feroviară de mare viteză, cele două capitale. Costurile realizării uriașului tunel sar de 15 miliarde de euro, 70% din bani urmând să vină din surse... chinezești. Tot Vesterbacka a spus că va fi necesară construirea unei insule artificiale pe la jumătatea distanței. Chiar dacă proiectul pare unul SF, iar realizarea lui s-ar întinde pe zeci de ani, finlandezul Vesterbacka spune că e un act de patriotism demararea planurilor, profitul în timp fiind unul uriaș. Abia aștept să mă reîntorc la Tallinn, și nu cu avionul, ci cu trenul... subacvatic!

R. ȘERBAN

Om de afaceri Peter Vesterbacka, cel care a promovat jocul Angry Birds, a venit cu ideea tunelului subacvatic Tallinn-Helsinki. Foto: www.businessinsider.com

Oameni! Aquatim n-ar putea fi complet fără Vasilică

Fiecare început de an aduce cu sine o stare de melancolie, să-i zicem, o rememorare mentală a ceea ce n-ai apucat să faci în cel trecut, dar îți promiți că vei reuși acum, o mulțumire complexă, adresată celor care ți-au făcut viața frumoasă și ți-o vor face în continuare, fie că sunt colegi sau prieteni.

Compania Aquatim are peste 900 de angajați, este dinamică și atractivă, orientată continuu către oameni. Cu bunele și relele lor, cu fericirea sau necazul fiecăruia în parte, cu empatia care se simte, dacă vrei s-o simți.

La început de 2018, în numele echipei Aquatim spun MULȚUMESC unui om special, pe care, simplu, îl iubim!

Vasile Cioc sună impersonal, iar noi îl știm de... Vasilică. E prietenul de temelie, de zile bune și de zile dificile, în momente de rateuri sau de targeturi atinse, e o constantă ce nu se schimbă și, nădăjduim, nu se va schimba. Vasilică te înveselește, dacă afară-i gri, te energizează, dacă nu ți-a ieșit ceva. E un om bun pentru că asta-i structura lui, așa s-a născut, asta transmite, așa-și trăiește viața.

La cei..., câți? 52 de ani, pe care chiar nu-i arată, Vasilică îmi spune, timid – așa-s oamenii buni! – că

din Aquatim vrea să iasă la pensie. Lucrează aici din 1989, ca îngrijitor, dar eu sunt convinsă că el e îngrijitor de suflete!

- Ce faci, tu, Vasilică, în timpul liber?
- Muncesc.

Vasilică n-a văzut niciodată marea. Ultima excursie a fost pe când era elev de liceu, dar n-a fost acolo, ci undeva pe aici, aproape de oraș.

- Ai vrea să vezi marea, Vasilică?
- Pffff, nici nu mă gândesc la așa ceva, nu știu cum e, cum ar fi.

În ceea ce-l privește pe acest 2018, anunțat ba greu, ba imprevizibil, Vasilică știe clar că va fi un an bun. De ce n-ar fi, vorba lui? „Să fim sănătoși, să putem munci, să avem noroc!”

În lumea lui, deloc mică, deloc strâmtă, Vasilică-și trăiește viața simplu. Fără planuri imposibile, fără vise deșarte. E atât de fericit, încât e... molipsitor!

Mulțumim, Vasilică, ești camaradul nostru și pân' după pensie, te asigur!

Crenguța RADOSAV

Fotografia lunii

Colaj cu cristale de gheață, Alexey Kljatov (www.flickr.com)

Cu această imagine macro și prelucrată, artistul fotograf prezintă discret privitorului un artist desăvârșit, și anume natura. Modelele de formare a cristalelor și detaliile delicate de textură sunt grăitoare în acest sens. Locul de unde a fost făcută fotografia? Balconul fotografului!

AquaȘtiri

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquatim.ro/aquaștiri

Redactor-șef: **Loredana Leordean**

Redactori: **Alin Anchidin, Oana Hortopan**

Crenguța Radosav

Cap limpede: **Robert Șerban**

Design: **Loredana Tîrziu**

Tehnoredactare: **Alina Guțuleac**

Contact: 0256 201370

E-mail: aquaștiri@aquatim.ro